

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Rådets forordning om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger

KOM(2008) 324 endelig — 2008/0112 (CNS)

(2009/C 218/09)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 16. juli 2008 under henvisning til EF-traktatens artikel 37 at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

»Forslag til Rådets forordning om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger«

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø, som udpegede Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 28. januar 2009.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 451. plenarforsamling den 25. og 26. februar 2009, mødet den 25. februar 2009, følgende udtalelse med 170 stemmer for, 1 imod og 4 hverken for eller imod:

1. Konklusioner

1.1 EØSU mener, at den foreslåede forenkling af det foreliggende forordningsforslag er nødvendig. Det anfører imidlertid, at der ikke blot er tale om en forenkling, men at Kommissionen med henblik på en harmonisering også foreslår visse ændringer af de indførte tekniske foranstaltninger.

1.2 EØSU mener, at det er nødvendigt at ændre visse tekniske foranstaltninger for at indføre den foreslåede harmonisering, og at der derfor først skal foretages nogle videnskabelige biologiske og socioøkonomiske undersøgelser.

1.3 I betragtning af den meget tekniske karakter af forordningsforslagets foranstaltninger finder EØSU det ikke hensigtsmæssigt at udtale sig om ændringsforslagene, før disse videnskabelige undersøgelser har fundet sted. Udvalget mener ligeledes, at de nye tekniske foranstaltningers effektivitet forudgående bør afprøves af professionelle fiskere om bord på fiskerfartøjerne og på fangstpladserne.

1.4 EØSU mener, at alle de tekniske foranstaltninger skal være omfattet af Rådets foreliggende forordningsforslag, hvorved man undgår muligheden for, at visse af dem medtages i fremtidige forordninger fra Kommissionen.

1.5 EØSU støtter fuldt ud Kommissionens forslag om at foretage en regelmæssig evaluering af de tekniske foranstaltningers effektivitet.

2. Indledning

2.1 Formålet med dette forslag er at forenkle og regionalisere den lovgivningsmæssige ramme for bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger.

2.2 For at opnå denne forenkling foreslås det at erstatte Rådets forordning (EF) nr. 850/98 og (EF) nr. 2549/2000 med det foreliggende forslag til Rådets forordning.

2.2.1 Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 indeholder bestemmelser om bevarelse af fiskeressourcerne

gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer.

2.2.2 Rådets forordning (EF) nr. 2549/2000 af 17. november 2000 indfører yderligere tekniske foranstaltninger til genopbygning af torskebestanden i Det Irske Hav.

2.2.3 Dette forordningsforslag får også betydning for fem andre forordninger - forordning nr. 2056/2001, nr. 254/2002, nr. 494/2002, nr. 2015/2006 og nr. 40/2008 - og vil uden tvivl også indvirke på bilag III til den årlige TAC- og kvoteforordning.

2.3 Kommissionens nye forslag til Rådets forordning ligger i forlængelse af:

2.3.1 Rådets anmodning af juni 2004 til Kommissionen om at revidere de tekniske foranstaltninger vedrørende bevarelse af fiskeressourcerne i Atlanterhavet og Nordsøen med det formål at forenkle dem og tage hensyn til visse regionale forhold, og

2.3.2 Kommissionens handlingsplan, som Rådet godkendte i april 2006, som har til formål at forenkle fællesskabslovgivningen ved at samle alle tekniske foranstaltninger, som er indeholdt i forskellige forordninger, herunder den årlige rådsforordning om fastsættelse af fiskerimuligheder og genopretningsplaner for visse bestande, i én forordning.

2.4 I Kommissionens forslag til Rådets forordning fastsættes således de tekniske foranstaltninger for Det Nordøstlige Atlanterhav, Det Østlige Centrale Atlanterhav og farvandene ud for de franske oversøiske departementer Guyana, Martinique, Guadeloupe og Réunion, som henhører under Frankrigs højhedsområde eller jurisdiktion. Forordningsforslaget omfatter ikke de tekniske foranstaltninger for Østersøen og Middelhavet, da foranstaltninger for disse områder allerede er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 om bevarelse af fiskeressourcerne i Østersøen og forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet.

2.5 Dette forslag til Rådets forordning gælder for erhvervsfiskeri og lystfiskeri, opbevaring om bord, omladning og landing af fiskeressourcer, for så vidt disse aktiviteter udøves i EF-farvande og internationale farvande i de forskellige fiskeriområder i Atlanterhavet og udføres af EF-fiskerifartøjer og statsborgere i medlemsstaterne, med forbehold af flagstatens primære ansvar.

2.6 Forordningens anvendelsesområde omfatter også opbevaring, frembydelse eller udbydelse til salg af fiskerivarer, der er fanget i disse fiskerizoner, samt import af fiskerivarer, der er fanget i en hvilken som helst anden zone af et tredjelandsfiskerifartøj, som ikke opfylder det mindstemål ved landing for levende akvatiske ressourcer, som fastsættes i forslaget til Rådets forordning.

2.7 Ud over de tekniske foranstaltninger for bevarelse af fiskeressourcerne, som fastsættes i forordning (EF) nr. 850/98, samler forslaget til Rådets forordning alle langsigtede genopretnings- og forvaltningsplaner for fiskeressourcer af interesse for Fællesskabet, hvilket vil sige, at disse planer er fastlagt for de fleste torskebestande i Fællesskabets farvande, to kulmulebestande, to jomfruhummerbestande, to tungebestande og bestande af rødspætte og tunge i Nordsøen, hvilket har medført, at betingelserne i forordning (EF) nr. 850/98 er blevet ændret og/eller skærpet.

3. Generelle bemærkninger

3.1 EØSU mener, at dette forordningsforslag er af særlig teknisk karakter. I forlængelse af de foranstaltninger, som udvalget godkendte i sin udtalelse om handlingsplanen for forenkling af fællesskabslovgivningen, er det nødvendigt med en forenkling. Men der er ikke blot tale om en forenkling, idet Kommissionen indfører ændringer af den gældende lovgivning med det formål at sikre harmonisering og for at tage hensyn til regionale forskelle ved at foreslå særlige bestemmelser for »områder, der dækkes af et regionalt rådgivende råd«. Denne regionalisering vil også medføre ændringer af den gældende lovgivning.

3.2 Kommissionens hensigt er, at det foreliggende forordningsforslag fastlægger de fælles retningslinjer for alle fiskeriområderne, og at andre af dens fremtidige forordninger, inden for rammerne af komitologiproceduren, fastlægger de rent tekniske aspekter af regional karakter.

3.3 Udvalget er enig i, at det er nødvendigt at fastlægge de tekniske foranstaltninger under hensyntagen til de forskellige EU-regioners særpræg, men mener ikke, at den valgte fremgangsmåde er den mest hensigtsmæssige. Det foretrækker derfor, at alle foranstaltningerne inkluderes i det foreliggende forslag til Rådets forordning og ikke medtages i fremtidige forordninger fra Kommissionen.

3.4 EØSU mener, at det dermed vil være nemmere at tilpasse de tekniske foranstaltninger dels til den nye fælles fiskeripolitik,

som blev vedtaget i 2002, navnlig for så vidt angår de regionale rådgivende råd, som blev oprettet med Rådets afgørelse af 19. juli 2004, dels til integreringen af miljøhensyn, som f.eks. beskyttelse af marine habitater og begrænsning af udsmid, idet disse foranstaltninger gælder specifikt for en given region, der hører under et specifikt regionalt rådgivende råd.

3.5 EØSU mener, at de foreslåede tekniske foranstaltninger inden vedtagelsen bør testes af professionelle fiskere om bord på fartøjerne og på fangstpladserne, så man kan undgå at gentage tidligere tiders fejltagelser.

3.6 I betragtning af tekstens og de foreslåede tekniske foranstaltningers kompleksitet mener EØSU, at der bør tilføjes et bilag med illustrerende grafer, så forordningsforslaget bliver lettere at forstå.

4. Særlige bemærkninger

4.1 Forordningsforslaget omfatter i sin nuværende udformning tekniske foranstaltninger, der dækker en bred vifte af mål, herunder navnlig beskyttelse af ungfisk, hvilket hovedsageligt søges opfyldt ved at begrænse fangsten af dem, f.eks. ved at gøre fiskeredskaberne mere selektive eller ved at lukke visse fangstperioder/områder. Andre foranstaltninger har til formål at beskytte bestemte arter eller økosystemer ved at begrænse fiskeriindsatsen, f.eks. gennem lukninger, mens en anden stor gruppe foranstaltninger sigter mod at begrænse omfanget af udsmid.

4.2 Ud over definitionen af anvendelsesområdet indeholder forordningsforslaget også alle bestemmelser vedrørende mindstemål ved landing for alle arter af levende akvatiske ressourcer. EØSU er ikke klar over, i hvilket omfang importerede fisk er dækket af bestemmelserne og efterlyser derfor en afklaring af, hvad der sker, når størrelsen på importerede fisk ligger under de mindstemål, EU har fastsat. Efter EØSU's mening ville det være rimeligt at forbyde markedsføring i EU af fiskeprodukter fra tredjelande, der er mindre end EU's mindstemål.

4.3 Forslaget indeholder en udtømmende liste over fiskeredskaber, og for hvert enkelt redskab er der angivet mindstemål for net og for fangstposer, de maksimale dybder, de må anvendes på, samt forbud mod anvendelse af fangstposer, som ikke har de anførte mål og den anførte form, dvs. forbud mod fangstposer, hvis antal lige store masker noget sted i fangstposens omkreds øges fra fangstposens forende til dens bagende, eller som ikke er fremstillet af godkendte materialer med den rette tykkelse.

4.4 Udvalget mener, at Kommissionens forslag om en forenkling er hensigtsmæssigt og nødvendigt. EØSU mener imidlertid, at dette forsøg på harmonisering, som forudsætter ændringer af visse tekniske foranstaltninger, kræver forudgående videnskabelige biologiske og socioøkonomiske undersøgelser.

4.5 I betragtning af den meget tekniske karakter af de foranstaltninger, der fastlægges i forordningsforslaget, finder EØSU det ikke hensigtsmæssigt at udtale sig om ændringsforslagene, før disse videnskabelige undersøgelser har fundet sted.

4.6 Levende akvatiske ressourcer, som på fangsttidspunktet er under mindstemålet, må ikke beholdes om bord eller omlades, landes, transporteres, oplagres, sælges, frembydes eller udbydes til salg, men skal straks genudsættes. EØSU henleder Kommissionens opmærksomhed på den potentielle virkning af denne bestemmelse vedrørende udsmid. Det virker selvmodsigende, at man på den ene side ønsker at forbyde udsmid, men på den anden side forbyder at beholde visse dele af fangsten om bord

4.7 EØSU er bekymret over, hvilke konsekvenser reglen om ét tilladt redskab kan få. Kommissionen bør huske på, at i tilfælde af fiskeri efter flere forskellige arter, hvor det er nødvendigt at bruge mere end et net, vil fiskerne nu oftere end hidtil skulle vende tilbage til havnen for at udskifte fiskeredskaberne, hvilket medfører ekstra driftsomkostninger og dermed yderligere udhuler fiskerfartøjernes rentabilitet.

4.8 I forslaget til Rådets forordning fastsættes det, at hvis den andel af fangsten, som ikke opfylder mindstemålene, overstiger 10 % af den samlede mængde i et træk, skal fartøjet sejle mindst fem sømil bort fra det oprindelige fangststed, inden fiskeriet genoptages, alt afhængigt af den tilladte maskestørrelse for de enkelte arter, og under det næste træk holde en afstand på mellem fem og ti sømil fra det sted, hvor det seneste træk blev foretaget.

4.9 Udvalget giver udtryk for sin bekymring vedrørende denne foranstaltning, idet Kommissionen ved at generalisere foranstaltningen ikke tager hensyn til de forskellige områders og fiskeriers særpræg, hvilket kan give anledning til tilfælde med juridisk usikkerhed, ikke mindst fordi det ikke præciseres, om der er tale om målrettet fangst på en art eller om bifangst. EØSU mener, at man med iværksættelsen af andre typer foranstaltninger, som f.eks. fiskeriforbud på specifikke steder og tider, kan opnå mere positive resultater end med forslaget.

4.10 For at beskytte miljøet, hvilket er hovedmålet, er det forbudt at fange, opbevare om bord, omlade, oplagre, lande,

sælge, frembyde eller udbyde marine organismer til salg, der er taget ved anvendelse af metoder, der omfatter brug af sprængstoffer, giftige eller bedøvende stoffer, elektrisk strøm eller en eller anden form for projektil. Det er ligeledes forbudt at foretage nogen form for fysisk eller kemisk forarbejdning af fisk til fiskemel eller fiskeolie om bord på fiskerfartøjer eller at omlade fangster mellem fartøjer til sådanne formål.

4.11 EØSU er tilfreds med indførelsen af disse miljøbeskyttelsesforanstaltninger, som er forbundet med anvendelsen af den nye fælles fiskeripolitik fra 2002, og opfordrer Kommissionen til at sørge for, at de nøje overholdes af hele EU's fiskerflåde.

4.12 Udvalget bifalder de bestemmelser, som Kommissionen foreslår med henblik på at godkende de hastende bevarelsesforanstaltninger, som medlemsstaterne har truffet, og som vedrører hele EF-fiskerflåden, eller de foranstaltninger, som kun gælder for fiskerfartøjer, der fører deres flag. Imidlertid burde man for at undgå eventuelt misbrug fra visse medlemsstaters side lade uafhængige aktører eller organer afprøve, om de pågældende foranstaltninger er egnede og nødvendige.

4.13 EØSU finder det ligeledes hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne og/eller de regionale rådgivende råd kan fremsætte forslag til Kommissionen i forbindelse med udarbejdelse af planer med henblik på at mindske eller helt undgå udsmid og forbedre fiskeredskabers selektivitet.

4.14 Udvalget støtter også, at forslaget til Rådets forordning ikke gælder for fiskeri, som udelukkende drives med henblik på videnskabelige undersøgelser, under forudsætning af at fiskeriet foregår med den pågældende medlemsstats tilladelse og under dennes myndighed. Udvalget finder det dog ikke nødvendigt, at fartøjet skal tage en observatør fra kystmedlemsstaten om bord under fiskeriet i forbindelse med videnskabelige undersøgelser i de farvande, fartøjet fisker i.

4.15 Endelig indføres der som noget nyt en evaluering af de tekniske foranstaltningers effektivitet, hvilket EØSU støtter fuldt ud. Denne evaluering skal gennemføres hvert femte år, og Kommissionen fremsætter på baggrund af oplysningerne i evalueringerne forslag til Rådet om alle de ændringer, som det måtte være nødvendigt at foretage.

Bruxelles, den 25. februar 2009.

Mario SEPI

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg